

**ת"פ 40021/07 - מדינת ישראל נגד עידן איסקוב - נידון, אbial
איסקוב - נמק, שמעון דהן, בניו מנשירוב - נידון**

בית משפט השלום בקריות
ת"פ 40021-07-15 מדינת ישראל נ' איסקוב ואח'

בפני כבוד השופט יוסי טורס
בענין: מדינת ישראל

המואשימה

נגד

1. עידן איסקוב - נידון
2. אbial איסקוב - נמק
3. שמעון דהן
4. בניו מנשירוב - נידון

הנאשמים

גזר דין - נאשם 3

כתב האישום וההיליכים

1. הנאשם שבפני הורשע, לאחר שמיית ראיות, בעבירות של סיווע לפיצעה בנסיבות חמירות, לפי סעיף 334 + 335(א)(1) + 31 לחוק העונשין, וכן סיווע לתקיפה בנסיבות חמירות, עבירה לפי סעיף 379 + 382(א) לחוק העונשין. עובדות המקירה פורטו בהרחבבה בהכרעת הדין בעניינים של הנאשמים וכן בגין גזר הדין שניית בעניינים של הנאשמים 1 ו-4 ולצורך שלמות התמונה, אחזר בקצרה על דברים שציינו בגין גזר הדין בעניינים של הנאשמים 1 ו-4.

2. ביום 10.7.15 התרחש אירוע אלים בתוך מועדון ריקודים בשם "הדרינק פוינט" בו היו מעורבים הנאשמים, פרט לנאשם 3. בעקבות אירוע זה הוצאו הנאשמים על-ידי מאבטחי המקום אל מחוץ למועדון, שם החל אירוע אלים נוסף במהלךו נפצעו מספר נערים, כפי שיפורט להלן, וזאת כתוצאה מה.actions ודקירתם באמצעות בקבוקי זכוכית.

(-) למ א (להלן - "מ") נגרמו שני חתכים שטחים בקרקפת וחתך ביד ימין, אשר נסגרו בסיכות.

עמוד 1

(-) לא ז (להלן - "א") נגרמו שני חתכים אורכיים באמה וחתך מינימלי בשפה. הפטעים נסגרו בתפירה.

(-) לי ב (להלן - "י") נגרם פצע דקירה בבית החזה בגובה האספוקט של הלב וכן בבטן עליונה. כן סבל י' מהמטומות ואمفיזמה תחת עורית. הפטעים נסגרו בתפירה.

.3. האירוע תועד ברובו בצילמות אבטחה שהיו במקום. בהכרעת הדין קבעתי כיabis לב לעובדה שהשותפות בין החבורה הייתה ספונטנית ולאור התנהלותו של הנאשם 3 במהלך האירוע, יש לסוגו כמסיע ולא כמבצע עיקרי. ציניתי כי "דין" נכח במקום האירוע במשך כל זמן ההתרחשות. עם זאת, הוא לא ביצע כל מעשה פיזי, בוודאי שלא תקף מי מהמתלוננים. מעוין חוזר ונשנה בכל האירוע לא ניתן לראות כל פעולה של דין שיש בה ממשום תרומה ממשית לאירוע האלים. כל שניתן לראות זה את נוכחות הPsiיבית במקום, זאת ללא ביצוע כל מעשה שניתן לראות בו כגורם להתרחשות האלים". (סעיף 70 להכרעת הדין).

.4. להשלמת התמונה אצין כי נאים 1 ו-4 הורשו, לאחר שמייעת ראיות, ביצוע בצוואת של חלק מהעבירות בהן הורשע הנאשם 3 כמסיע (פציעתו של מ' וכן עבירות אלימות נוספות) והוטלו עליהם עונשי מאסר של 9 חודשים (לנאים 1) ו-11 חודשים (לנאים 4). ערעור על חומרת העונש תלוי ועומד בבית המשפט המחודי. עוד אצין כי נאים 1 ו-4 זכו מחמת הספק מאחריות לפציעתם של א' וו', וזאת לאחר שקבעתי שהם עזבו את המקום קודם לכן, לא היו מודעים עוד להתרחשויות במקום ומילא שחדלו מלהתרום תרומה כלשי לאירוע. לאור כך, הרשעתם הייתה ביחס לפציעתו של מ' בלבד וכן בעבירות אלימות נוספת שלא גרמו לחבלות. יבהיר גם כי לא הייתה מחלוקת בין הצדדים כי אף אחד מהנאשמים לא גרם בעצמו לפציעת המתלוננים, אלא הטענה הייתה לביצוע בצוואת כאמור. עוד אצין כי האדם אשר גרם לפצעה טרם אوتر, למורת שפנוי נראות בבירור בסרטי האבטחה.

תקיר שירות המבחן

.5. בהתאם להסכמה הצדדים נשלח הנאשם לשירות המבחן לעריכת תסקיר בעניינו. מהתשקייר עלה כי הנאשם כבן 23 רווק ומתגורר בבית הוריו. הנאשם עובד מספר שנים בעבודה סדירה. בשל צנעת הפרט לא אפרט את נסיבותיו האישיות ואצין רק כי שירות המבחן התרשם ממנו מופנם, ללא גורמים סמכותיים התומכים בו, אשר מתקשה בויסות דחפי. בהתייחסו לביצוע העבירות שבעניינו, טען הנאשם כי כוונתו הייתה להפריד בין הצדדים (טענה אותה דחיתי בהכרעת הדין) וכיום הוא מבין את הבעייתיות העולה ממע羞יו. בעניין זה התרשם שירות המבחן כי בעת ביצוע העבירות הנאשם פעל מתוך נגירות ולא הבין את השלכות מע羞יו, אך כיום הוא לוקח אחריות למע羞יו. שירות המבחן התרשם מנזקיות טיפולית, אך הנאשם התקשה להביע רצון לכך. עם זאת ביקש שירות המבחן לבדוק את תוצאות טיפולית, במיוחד בשל התרשומות מבוחר צער ומופנם, הנעדר מקורות תמייה חיצוניים. בתקופת הדחיה, אפשרות טיפולית, במיוחד בתחום מבחן צער ומופנם, הנעדר מקורות תמייה חיצוניים. בתקופת הדחיה, שיתף הנאשם כי הוא עושה שימוש בסמים ואנו נמצאו שרידי סם בבדיקה שנערכה לו. הנאשם הופנה ליחידה לטיפול בתמקרים, אך הרושם היה כי הוא משתח פועלה באופן פורמלי בלבד מתוך חשש מהעונש. הנאשם התקשה להיפתח ולהיתרם מהטיפול ולא ראה עצמו כמכור.

בסוף של יום, סבר שירות המבחן כי בשל העובדה שהנאשם שומר על יציבות תעסוקתית יותר הנسبות שמצוינו לעיל, ראוי להטיל עליו עונישה גמולית בדמות צו של"צ, מסר מותנה ופיקויים.

טיעוני הצדדים לעונש

6. ב"כ המאשימה טען כי הנאשם סייע בעבירות אלימות חמורות שככלו שימוש בנשק קר. עוד נטען כי במעשהיו פגע הנאשם בערכיהם המוגנים של חי אדם, שלום גופם וביטחונם של המתלווננים וסייע לגרימתם הנזקים המתוירים בכתב האישום המתוקן. בהתייחסה למתחם העונש הולם, טענה המאשימה למתחם אחד הנע בין 8 חודשים ל-20 חודשים מאסר בפועל. ביחס לעונש הרأוי לנאשם הפנטה המאשימה למסקורי שירות המבחן מהם עלה כי אין לנאשם אפיק טיפול; לעברו הפלילי הכלול הרשעה קודמת בעבירות אלימות ורכוש; ולעובדה שלא נטל אחריות על מעשיו. לאור כך, וחurf גילו הצעיר ביקשה המאשימה לגזר את עונשו בהתאם למתחם לצד עונשים נלוויים.

7. ב"כ הנאשם הפנה לנسبות ביצוע העבירות כפי שבאו לידי ביטוי בהכרעת הדיון. לדבריו חלקו של הנאשם כמסייע היה פאסיבי בלבד כעולה מה הכרעת הדיון ומצלומי הווידאו ולא כלל תכנון או שימוש בנשק קר. לפיכך ביקש הסגנור לקבוע מתחם עונשה הולם, הנע בין מאסר על תנאי לבין מספר חודשים מאסר שניית לשאת בהם בעבודות שירות. ביחס לעונש הרأוי שיש להטיל על הנאשם, הפנה הסגנור ל吉利 הצעיר; לעברו הפלילי שהתיישן; למצבה הכלכלי של משפחתו; לשיתוף הפעולה עם שירות המבחן; להודאותו (בעבודות כתוב האישום המתוקן ולא באחריות העולה מהן) ולהרטתו. עוד ציין הסגנור כי הנאשם שהוא במעצר (מאחורי סורג ובריח) 43 ימים ולאחר מכן 7 חודשים באחזק אלקטרוני ובמהשך משנה כונה בבית בתנאים מגבלים. לאור כך ביקש הסגנור לאמץ את המלצת שירות המבחן לעונשה בדמות צו של"צ, תוך שציין כי עונש בעבודות שירות יפגע ביכולת הנאשם להתרנס.

8. הנאשם בדבריו האחרון הביע צער וציין כי למד את לcketו.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונישה

9. כדי, מאז תיקון 113 לחוק העונשין גזר הדיון ניתן במסגרת הילך תלת שלבי. בשלב הראשון יש לקבוע אם כתב האישום מתאר איורע אחד או מספר איורים. לאחר מכן יש לקבוע את מתחם העונשה ההולם את האירע ובסופה של תהליך, יש להחליט אם נכון לצאתו מהמתחם שנקבע, שאחרת יגזר העונש בגיןיו המתחם. ענייננו מדובר באירע אלים מתגלל ומכאן שקיים קשר הדוק וברור בין העבירות השונות ועל כן יש לקבוע מתחם עונש הולם אחד, הגם שמדובר במספר קורבות (ראו: ע"פ 4910/13 ג'ابر נ' מדינת ישראל (29.10.14)).

10. **הערכיים המוגנים בבסיס העבירה:** הנאשם סיע לביצוע עבירות אלימות חמורות וקשות, אשר פגעו באופן ממשי בערך חי האדם, בשלום גופם וביתחונם של המתלוננים. ועל כך נאמר כי "لمותר להזכיר מיללים אודות חומרתן של עבירות אלימות, הפגעות בערכיים חברתיים נעלים, ובראשם חי אדם ושלמות הגוף." (ע"פ 4813/15 פלאח נ' מדינת ישראל (22.3.16)).

11. לצורך קביעת מתחם הענישה בעניינו של מס'יע, ישנה חשיבות למהות פעולותיו של המס'יע, שכן תחכונה מספר רב של דרכי ביטוי לסייע, חלקן בעלות מדרג חמורה ממשי וחלקן בעלות מדרג חמורה שונה. בעניין זה נקבע כי "עונשו של המס'יע אינו מושפע אך מחומרת העבירה המושלמת והעונשים הקבועים בצדיה, ויש לייחס משקל למאפייניו הסיווע עצמוו. עמד על כך השופט ע' פוגלמן בעניין אחר:

" מלאכת קביעת מתחם העונש מחייבת להתחשב, בשינויים המחייבים, גם בנסיבות המניות בסעיף 40(ט)(א) לחוק העונשין, ובין היתר בשאלת אם מדובר בסיווע במשה או במחдел; אם הסיווע קדם לביצוע העבירה העיקרי או שהוא ניתן במהלך ביצועה; מידת תרומתו של הסיווע לביצוע העבירה העיקרי; תרומת הסיווע לנזק שהיה צפוי להיגרם ושנגרם בפועל; יכולתו של הנאשם לנחש את משמעותות פעולותיו לרבות בשל גילו; ועוד ... (ע"פ 1438/14 בראיין נ' מדינת ישראל (26.3.2014))" (ע"פ 640/15 אלקרינאי נ' מדינת ישראל (24.8.15)).

וכן ראו ע"פ 5214/13 מחמוד סירחאן נ' מדינת ישראל (30.12.13):

"תרומתו של המס'יע היא עקיפה ומשנית, משומ שאין הוא נוטל חלק בביצוע העיקרי של העבירה ואין הוא אלא שותף זוטר למבצע העיקרי (ע"פ 320/99 פלונית נ' מדינת ישראל, פ"ד נה(3) 22, 34-33 (2001)). סעיף 40(ט)(א) לחוק העונשין מונה רשימה פתוחה של נסיבות שיש להתחשב בהן לעניין קביעת מתחם העונש ההולם של העבירה העומדת לדין. הנסיבות המניות בסעיף זה נשקלות, בשינויים המחייבים, גם כshedobr בעבירות סיווע, שהוא כאמור עבירה העומדת לעצמה, השונה במאפייניה ופחות בחומרתה מהעבירה העיקרי. מבלי למצות, מתחם העונש של עבירת סיווע יגזר מהנסיבות הבאות: אם מדובר בסיווע במשה או סיוע במחдел; אם הסיווע קדם לביצוע העבירה העיקרי (סיווע בתכנון) או סיוע שניית בעת ביצועה של העבירה העיקרי; מידת תרומתו של הסיווע לביצוע העבירה העיקרי; תרומת הסיווע לנזק שהוא צפוי להיגרם ולנזק שנגרם בפועל; יכולתו של הנאשם להבין את שהוא עשה, את הפסול במעשה או את משמעותו, לרבות בשל גילו, ועוד ..."

אבל אףו את הנסיבות הקשורות ביצוע העבירה, כאמור בסעיף 40ט' לחוק העונשין, בזיקה לכך שהנאשם הורשע בעבירת סיווע ותו록 מתן דגש לנסיבותו המיחודות של הסיווע במקרה זה.

(-) **הוכנו שקדם למעשה העבירה** - כפי שציינתי בהכרעת הדיון, מדובר בשותפות ספונטנית אשר נרקמה "תוך כדי תנועה" מבלי שהוכחה תכנית מוקדמת לפגוע למי מהמתלוננים, לא כל שכן לפצעו אותם. עם זאת ציינתי כי ככלם היו מודעים לקיומו של כלי נשק קר בידו של אחד המעורבים באירוע ולהיותו של הסלמה, בשל יחסו הנפשי של אותו אחד לאירוע המקדים שהתרחש בתוך המועדון.

(-) **חלוקת היחסים של הנאשם בביצוע העבירה ומידת השפעתו של האחר על הנאשם בביצוע העבירה** - כפי שקבעתי בהכרעת הדיון, הנאשם לא נטל חלק פיסי בביצוע העבירות ומעשו התבטאו בלבד בחבורה בלבד. מדובר בסיעו שהתבטא בכך שהנ帀ה עודד את רוחם של חברי בעצם נוכחותו במקום לאורך האירוע כולם. סיוע מסוג זה מצוי במידה נמוכה יחסית של חומרה. כמו כן ציינתי כי לשם לב למכלול הנסיבות (ולהתרשומות מהנ帀ה) ניתן לראות בו כי אשר נגרר אחר חברי וכן גם התרשם שירות המבחן.

(-) **הנזק שנגרם מביצוע העבירה והנזק שהוא צפוי להיגרם** - עקב המעשים, להם סייע הנאשם למATALONIM נזקים חמורים. המתלוננים הוכו ונדרכו באמצעות בקבוקי זכוכית. לאחר נגרמו חתכים בראשו, לאחר חתכים באמה ובשפה ולמהלון נוסף פצע דקירה בבית החזה קרוב לבן ובבטן. מדובר בנזקים של ממש ובפוטנציאלי פגיעה קטלני, אשר אך בסיס לא הסתיים בנזק חמור יותר.

12. **מדיניות הענישה:** מדיניות הענישה בעבירות אלימות בהן נעשה שימוש פוגעני בנשקי קר היא מחמירה ועל-פי רוב כוללת הטלת מאסרים בפועל. ראו למשל דברים שנאמרו בע"פ 167/13 **קטリン אבו זאייד נ' מדינת ישראל** (14.8.13):

"למרבה הצער, עבירות אלימות בהן מעורבים צעירים, ולא פעם צעירים ללא עבר פלילי, הפכו למעשה של יומם ביום. בית המשפט מצוים לתרום את תרומתם לעקירת נגע האלימות בדרך של ענישה מרתיעה"

ובעניין שימוש בבקבוקי זכוכית ככלי נשק, ראו:

"בית משפט זה עמד פעמים רבות מספר על תופעת ה"סכינאות" - אשר דקירה בשבר בקבוק באה בגדרה - וקבע כי יש להילחם בה באמצעות ענישה מחמירה" (רע"פ 5655/13 **טל עמרם נ' מדינת ישראל** (20.11.14)).

ולמדיניות הענישה הרואה למיגור תופעת האלימות ראו:

"לא רק ענינו של המשיב עומד בפני בית המשפט, אלא גם ענינו של הקורבן וענינו של הציבור כי מערכת אכיפת החוק תנקוט בצדדים ממשיים למיגור תופעת האלימות,ימה אין חברה מתוקנת יכולה להשלים. כאמור, רבים חוטאים ב"תופעת הסכינאות", ולאחר

שהתרענו מפניה כה רבות, נדמה כי הגיע העת שלא להסתפק במלות גינוי ובמסרים חינוכיים צופים פנוי עתיד, אלא לנתקות ביד קשה כלפי העבריים בתחום זה, ואם בדרך זו תימנע ولو פגעה אחת בח"י אדם, ד"גנו" (ע"פ 1463/09 מדינת ישראל נ' פלוני (15.06.2009)).

וביחס לעונשים הקונקרטיים המוטלים לרוב בגין עבירות דומות, ניתן להפנות לפסקי הדין הבאים בשינויים המחויבים:

רע"פ 5675/15 **ולדימיר רדאוש נ' מדינת ישראל** (24.8.15) בו נדחתה בקשה רשות ערעור של נאש על חומרת עונשו - 8 חודשים מאסר חרף סיכוי שיקום. בעניין זה הכה הנאש אחר בראשו באמצעות בקבוק זכוכית וגרם לו לחתר מדם.

עפ"ג 13-09-43072 אוטנשלוס נ' מדינת ישראל (12.12.13) - בו התקבל ערעור נאש על חומרת עונשו והועמד על 6 חודשים עבודה שירות חליף 10 חודשים מאסר בגין ששייע לאחר לתקוף את המתלוון באמצעות מקלות וחפצים חדים.

רע"פ 5655/13 **טל עמרם נ' מדינת ישראל** (20.11.14) בו נדחתה בקשה רשות ערעור של נאש על חומרת עונשו - 12 חודשים מאסר בגין כך שנבר בקבוק על ראשו של אחר, הטיחו בפניו וגרם לו חתקן באורך 10 ס"מ. בית המשפט המ徇די קבע שמתחם הענישה ההולם את האירוע הנה 9 חודשים מאסר ועד שנתיים מאסר. בית המשפט העליון (בהרכבת שלושה) הדגיש את חומרתה וכיוראה של העבירה והותיר את העונש על כנו, חרף סיכוי השיקום של הנאש וגילו הצעיר.

ע"פ 2617/14 **חאמד נ' מדינת ישראל** (27.7.14) בו נדחה ערעור נאש שנידון ל-12 חודשים מאסר בשל כך שתקף את המתלוון, על רקע ויכוח הקשור לזכות קדימה בכביש, במוות ברזל וגרם לו לשבר.

רע"פ 8699/15 **אחמד אבו האני נ' מדינת ישראל** (15.12.17) בו נדחתה בקשה רשות ערעור של נאש אשר נידון לשמונה חודשים מאסר, בשל כך שפצע את המתלוון בראשו באמצעות חפץ חד.

עפ"ג (ח') 16-10-5026 **פיראס נעימי נ' מדינת ישראל** (1.11.16) בו נדחה ערעור נאש על חומרת עונשו - 9 חודשים מאסר שהוטלו עליו בגין הטחת בקבוק בראשו של אחר, אשר גרמה לפציעתו.

13. לאור כל זאת, לאחר שנתי דעת ליובדה שהנאש הורשע בסיווע ולא בביצוע העיקרי ולכך שתרומתו כמסייע הייתה נמוכה יחסית, אני בדעה כי מתחם הענישה ההולם את העבירות מושא עניינו, מהוות אירוע אחד, נع בין מספר חודשים מאסר שניית לשאת בהם בעבודות שירות לבין 15 חודשים מאסר בפועל.

קביעה עונשו של הנאשם

14. אקדמי ואומר כי לא ראוי בנסיבות המקירה הצדקה לסתות ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום. אכן, בהתאם לסעיף 40ד לחוק העונשין, בית המשפט רשאי לחרוג לקולא ממתחם העונשה שקבע, אם מצא כי "הנائم השתקם או כי יש סיכוי של ממש ששתתקם". עם זאת, מבלי להתעלם מנתונים חיוביים שהובאו בתסוקיר שירות המבחן, אין לומר כי מדובר בהמליצה שיקומית. בעניין זה נקבע כי "על קיומו של פוטנציאל זה, ניתן ללמידה, בין היתר, מעברו של הנאשם; משיטופ הפעולה שלו עם רשות החוק ועם שירות המבחן; ומיומה של תמיכה והתגיסות משפחתיות לצדו של הנאשם". (רע"פ 13/7683 **דוד פרלמן נ' מדינת ישראל** (23.2.14)). שירות המבחן לא צין כלל כי佞אים סיכוי שיקום ממשיים, אלא המליך על עונשה "גמולית". הנאשם לא עבר הליך טיפול משמעוני והשתתפותו הוגדרה על ידי שירות המבחן כפורמלית בלבד. כמו כן בתסוקיר לא הובאה כל המלצה לטיפול כלשהו. הרושם הוא של צער בלבתי מנוסה, אשר נגרר אחר חברי ולא הפעיל שיקול דעת ראוי ובוגר, אך נתנוים אלו אינם מצדיקים חריגה ממתחם העונשה בשל סיכוי שיקום ממשיים, אלא התחשבות בגדרי המתחם.

15. בצד קביעה זו, ראוי להבהיר כי אין סבור שעונש מאסר אחורי סוג ובריח הוא העונש הראוו לנאים. מדובר בנאים צער אשר בזמן ביצוע העבירה היה כבן 22 בלבד. אף אם הוא אינו בקבוצת הגיל של "בוגרים צעירים" המצוים בטוחן היגלאים 18-21 (12/7781 **פלוני נ' מדינת ישראל** (25.6.13)), גלו הצעיר הוא נתון רלוונטי ביותר. עברו של הנאשם אינו מכבד והוא מעולם לא ריצה עונש מאסר אחורי סוג ובריח. אמנם, אין בתסוקיר המלצה שיקומית, אך לא ניתן להגדיר את התסוקיר כשלילי.

16. לאור כך, דעתך היא שניתן להשיג את תכלית העונשה (הלימה) בדרך של עונש מאסר שאותו יבצע הנאשם בדרך של עבודות שירות. כיצד, לעונש מאסר השפעה שלילית לא מבוטלת על האסיר (אפקט קריימינוגני), ובמיוחד אם מדובר בצעיר הנכלה לראשונה בחיים (ראו בעניין **דו"ח הוועדה הציבורית לבחינת מדיניות העונשה והטיפול בעברינים**, בראשות השופטת ד. דורנר (2015)). בעניין זה אציין כי התרשם מה הנאשם כאדם חלש יחסית אשר עונש מאסר עלול להיות פוגעני מדי עבורו.

17. לא התעלמתי מהאונשים שהטלתי על נאים 1-4 שככלו עונשי מאסר בפועל, אך דעתך היא שעניינו של נאים זה שונה באופן המצדיק עונשה שונה. כאמור, נאים 3 הורשע בעבירה של סיוע שהתבטא בנסיבות מסוימות בלבד, מבלי שבייע כל פעולה אקטיבית לקידום העבירה. פרט זה השלים על קביעה מתחם העונשה בצורה ממשית, גם שמדובר בסיווע לעבירות רבות יותר מאשר בהן הורשעו נאים 1-4. בגדידי המבחן, ראוי נאים 3 להתחשבות בשל נתונו האישיים כפי שפורטו לעיל. שילוב נתנוים אלו מביא לתוצאה עונשית שונה אמנם מיתר הנאים, אך היא מתחייבת לאור ההבדלים ביניהם, שהרי "העונשה היא לעולם עונשה אינדיוידואלית והוא נוצרת ממכול הנסיבות והנסיבות הפרטניים שבכל מקרה לגוף" (ע"פ 15/1987 **עופר דורן נ' מדינת ישראל** (17.8.15)); להשוואה בין עונשו של מסיע למבצעים העיקריים ראו גם ע"פ 4592/15 **אשר מסעוד פדייה נ' מדינת ישראל** (16.8.2.16), סעיף לב').

18. לצורך קביעת עונשו של הנאשם, אביה גם בחשבון את התקופה בה שהה במעצר ממש, ולאחר מכן בתנאי איזוק וכן בתנאים מגבלים לאחר הסרת האיזוק. תקופת המעצר לא תונכה מהעונש שאטיל, אך היא מובאת בחשבון לצורך קביעת העונש. אביה בחשבון עוד שה הנאשם קיבל אחריות על מעשיו והמחליקת הייתה משפטית בלבד. במהלך המשפט, התרשםתי גם מהפנמה מסוימת מצדו לכישלונו ויש בכך משום תחילהו של שינוי.

19. סיכומו של דבר, לאחר שבנתני את מכלול השיקולים, הן לקולה והן לחומרה, אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. **5 חודשים מאסר.** המאסר ירוזה בדרך של עבודות שירות בהתאם

לחוות דעת הממונה "בארוחה חמה" בקרית אתה. העבודות יחלו ביום 21.8.17 ככל שלא תינתן החלטה אחרת. על הנאשם להתיצב ביום זה בתחנת משטרת טבריה. העבודות יבוצעו במשך 5 ימים בשבוע, 8.5 שעות ביום. הנאשם הביע כאמור את הסכמתו לרצות עונש של עבודות שירות והואסביר לו כי אם לא יבצע את העבודות כנדרש רשאי הממונה להפסיקן מנהלית והוא ירצה את יתרת התקופה בבית המאסר.

ב. **מאסר על תנאי למשך 3 חודשים וה坦אי הוא שלא יעבור משל שנתיים, כל עבירה אלימות פיזית כלפי גופו של אדם.**

ג. **פיצויים למתלווננים כדלקמן:**

לא' - 5,000 ₪

לי' - 5,000 ₪.

לאור הפיצויים שנפסקו למי בגין הדין של נאים 1,4 איןני פוסק פיצוי לטובתו.

הסכוםים ישולם תוך 30 יום. מובהר כי אין בפיצוי זה למצות את מלא זכויות המתלווננים והם רשאים כਮון לגייס תביעה אזרחית בנושא. המاشימה תמסור לזכירותו תוך 30 יום את פרטי חשבון הבנק של המתלווננים ותביא לידיעתם תוכנו של גזר הדין.

הזכירות תשלח עותק מגזר הדין לממונה על עבודות השירות למעקב.

זכות ערעור בתחום 45 ימים.

ניתן היום, ט' تمוז תשע"ז, 03 يول' 2017, במעמד הצדדים.